

Va ser una discussió de caire tavernari, però bastant més glamurosa. A través de telèfons mòbils d'última generació i en un espai més ampli i nobiliari: el solemne Congrés dels Diputats. Dimarts de la setmana passada, el dia que va començar

a rodar la dotzena legislatura espanyola, alguns diputats van participar en un festival de retrets consistent a esbrinar qui havia permès que el PP i Ciutadans tingueren majoria a la Mesa i ostentaren la presidència, la vice-presidència primera i la vice-presidència segona.

Pablo Iglesias, un mestre de la comunicació, amb prop d'un milió i mig de seguidors a Twitter, va exhibir la seua estupefacció a través d'aquesta piulada: "Sembla que Convergència i el PNB voten amb el PP, Ciutadans i Coalició Canària el vice de la Mesa. Veure per

Polítics en xarxa

L'ús de les xarxes socials per part dels polítics obre un debat contradictori: els fan més propers però també més frívols? Una cosa comporta l'altra?

*Reportatge de Víctor Maceda
(amb informacions d'Alex Milian i Miquel Payeras)*

creure". La convergent Míriam Nogueras no va tardar a contestar-li, també per Twitter: "No hem votat ni PSOE ni PP perquè no votem qui ens titlla de FATXES. No busqueu excuses quan no heu sabut NEGOCIAR". El portaveu del seu grup, Francesc Homs, també va aprofitar l'avinentsa per atacar el líder de Podem, que va acusar el grup de Convergència de donar suport al partit que vol encarcerar-lo: "Gràcies per votar-me davant els que 'volen encarcerar-me'... Per cert, algun acord amb el PSOE? O és millor que continue el PP?". I el president del PNB, des de Bilbao, encara va afegir més benzina: "Estimat Pablo Iglesias, no et deixes endur per impressions falses. El PNB sempre fa allò que diu. Avui, també. Ens hem abstingut".

Aquest frec a frec dialèctic, tan característic dels temps que corren, va

demonstrar la importància creixent de les xarxes socials –especialment, Twitter– en el debat polític. Dirigents que ja no discuteixen al bar del Congrés o al privat d'un restaurant proper, sinó públicament, a través de les xarxes socials. Una manera de fer particip tothom –i de sobreactuar, de passada– a la recerca d'un impacte favorable als seus interessos. És la política més transparent.

L'actual vice-presidenta valenciana, Mónica Oltra, va descobrir-ho ja fa alguns anys. Tant ella com el seu equip van compensar la presència escassa de la coalició Compromís als grans mitjans –molt especialment, a la radiotelevisió pública– amb una feina molt intensa a les xarxes socials i tot l'univers digital: alguns vídeos de les seues intervencions allotjats al portal Youtube van tenir més audiència que alguns programes de *prime time*

en Canal 9. Els primers es remunten a les acaballes del 2007, quan penjar un vídeo d'una intervenció política semblava més aviat una temeritat. Qui podia dedicar deu minuts de la seua vida a veure allò?

Doncs molta gent. El fenomen Oltra no s'entendria sense les xarxes socials, que Sergi Campillo –actual regidor de Règim Interior a l'Ajuntament de València– va gestionar amb mestratge. Ara Compromís ha designat una altra persona que s'encarrega de dur el seu perfil de Twitter: fa retuits de qüestions d'interès, interacciona amb ciutadans que demanen ajuda o qualsevol tipus de consulta, i de vegades és ella qui els respon. És un perfil molt i molt actiu, que ja té més de 170.000 seguidors, molts més que no tenia Alberto Fabra o Rita Barberà, els quals han desaparegut de les xarxes així que van abandonar la presidència de la

Govern valencià

	Seguidors (any d'inici)	Seguidors
 Mónica Oltra	170,1 (2010)	108,8
 Ximo Puig	24,8 (2011)	14,8
 Carmen Montón	15,1 (2011)	1,4
 Vicent Marzà	8,8 (2010)	9,1
 Rafael Climent	2,9 (2013)	2,2
 María José Salvador	2,6 (2013)	3,4
 Vicent Soler	2,1 (2010)	1,6*
 Manuel Alcaraz	1,9 (2015)	3,3*
 Elena Cebrián	1,5 (2014)	---

Govern balear

	Seguidors (any d'inici)	Seguidors
 Biel Barceló	9,4 (2010)	7,1
 Francina Armengol	8,6 (2012)	4,8*
 Pilar Costa	2,1 (2010)	---
 Iago Negueruela	1,7 (2014)	1,5*
 Patricia Gómez Picard	1,3 (2011)	---
 Catalina Cladera	1,0 (2012)	1,3*
 Ruth Mateu	0,9 (2012)	---
 Vicenç Vidal	0,7 (2015)	1,2*
 Martí Xavier March	---	2,9*
 Fina Santiago	---	4,9*

Govern català

	Seguidors (any d'inici)	Seguidors
 Oriol Junqueras	227,1 (2009)	116,0
 Carles Puigdemont	132,1 (2007)	24,1
 Raül Romeva	88,9 (2009)	14,4
 Santi Vila	33,2 (2010)	1,5
 Josep Rull	26,4 (2010)	10,2
 Neus Munté	23,8 (2010)	2,0*
 Antoni Comín	16,4 (2010)	---
 Carles Mundó	8,7 (2010)	---
 Meritxell Borràs	7,9 (2010)	4,3*
 Dolors Bassa	4,4 (2010)	4,2*
 Meritxell Ruiz	3,3 (2012)	0,6*
 Meritxell Serret	1,9 (2012)	0,3*
 Jordi Baiget	---	2,0*

Aquest gràfic indica quants milers de seguidors de Twitter té cadascun dels membres dels Govern valencià, balear i català, ordenats, en cada cas, pel nombre decreixent de seguidors. Al costat, entre parèntesis, apareix l'any en què s'hi van donar d'alta. Curiosament, en tots tres casos, els vice-presidents disposen de més seguidors que ningú, incloent-hi els presidents. Pel que fa a Facebook, hi apareix reflectit el nombre de gent que ha clicat "M'agrada" a la pàgina de cada polític. Aquells que només disposen d'un perfil personal i encara es mantenen actius estan marcats amb un asterisc (*).

De qualsevol manera, aquest tipus de perfils només permeten un màxim de 5.000 "amics".

La consellera valenciana de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques, Gabriela Bravo; el conseller de Participació, Transparència i Cultura balear, Marc Pons, i el conseller d'Interior català, Jordi Jané, no disposen de cap perfil en les xarxes socials.

Portaveus de l'oposició a les Corts valencianes

	 Seguidors (any d'inici)	 Seguidors
 Isabel Bonig	9,7 (2011)	2,7
 Alexis Marí	3,5 (2011)	---
 Antonio Montiel	7,1 (2014)	2,7

Portaveus de l'oposició al Parlament balear

	 Seguidors (any d'inici)	 Seguidors
 Margarita Prohens	2,7 (2011)	---
 Alberto Jarabo	4,1 (2010)	3,5*
 Jaume Font	1,1 (2011)	---
 Xavier Pericay	2,6 (2010)	0,5

Portaveus de l'oposició al Parlament de Catalunya

	 Seguidors (any d'inici)	 Seguidors
 Inés Arrimadas	120,0 (2012)	35,0
 Miquel Iceta	28,2 (2009)	7,7
 Xavier García Albiol	26,4 (2011)	49,1
 Lluís Rabell	11,1 (2013)	2,7
 Anna Gabriel	38,9 (2012)	3,0

Alcaldes de les 10 principals ciutats

	 Seguidors (any d'inici)	 Seguidors		 Seguidors (any d'inici)	 Seguidors
 Ada Colau (Barcelona)	427,0 (2010)	297,7	 Carlos González (Elx)	6,6 (2011)	3,4
 Joan Ribó (València)	45,0 (2010)	53,9	 Amparo Marco (Castelló de la Plana)	4,4 (2012)	4,4
 Àngel Ros (Lleida)	11,6 (2010)	---	 José Hila (Palma)	4,0 (2011)	1,4
 Gabriel Echávarri (Alacant)	9,2 (2011)	3,8	 Marta Madreras (Girona)	1,8 (2011)	---
 Núria Marín (Hospitalet de Llobregat)	6,9 (2010)	4,1	 Josep Fèlix Ballesteros (Tarragona)	---	3,7

Generalitat i l'alcaldia. Ara són senadors, però del ciberespai, han desaparegut per complet.

Ximo Puig, el president del Govern valencià, té una activitat menys gran que la d'Oltra, però cent per cent pròpia. No té cap suport digital, és ell qui gestiona el seu compte personal, que des que va arribar al Palau ha multiplicat per més de tres el seu nombre de seguidors. Puig no acostuma a conversar amb els ciutadans a través d'aquest canal, però sí que fa retuit de tot allò que troba d'interès.

A Catalunya, Carles Puigdemont, president des del gener, ja tenia una experiència dilatada en el món de les xarxes. El seu contacte amb les noves tecnologies durant el seu pas pel diari *El Punt* i per la direcció de l'Agència Catalana de Notícies (ACN) i l'alcaldia de Girona va fer que ja duiguera molta feina feta. Fins i tot el seu *nickname*, @KRLS, resulta ben cridaner. Coincideix amb el que emprava l'emperador Carlemany,

encara que Puigdemont se n'ha volgut desmarcar: "Si hagués sabut això d'en Carlemany no l'hauria fet servir, perquè jo no vull ser un emperador, ni li vull donar aquesta grandiloqüència", va dir a Jordi Grau Ramió i Andreu Mas al llibre *Puigdemont, el president @KRLS* (Pòrtic, 2015). Com a president de la Generalitat, Puigdemont continua gestionant en solitari el seu compte de Twitter. En canvi, mentre abans tenia pels volts dels 10.000 seguidors, ara en té més de 132.000.

A les illes Balears, la presidenta, Francina Armengol, sí que té una persona que se'n fa càrrec, del seu perfil. Ara bé, li agrada escriure personalment cada dia, ni que siga una piulada. Si fa no fa, a l'inrevés que el seu vice-president, Biel Barceló, que escriu la majoria dels tuits del seu compte, encara que té el suport del seu equip perquè no se li passe cap tema.

A les alcaldies de les principals ciutats, Ada Colau i Joan Ribó també reben l'ajuda del seu equip, i en tots dos casos tam-

bé són molt actius a Facebook, una xarxa que permet un debat més calmat i en què les petites coses que afecten el veí d'una gran capital poden trobar-hi resposta.

En general, al País Valencià l'ús de Twitter és bastant més estès entre els càrrecs de Compromís que no entre els socialistes, amb casos tan eloqüents com el del vice-alcalde de Castelló de la Plana, Enric Nomdedéu, o el del regidor de Cultura Festiva de València, Pere Fuset, que compten uns quants milers de seguidors i una presència molt i molt activa, pràcticament tanta com abans d'arribar al poder.

L'abast mediàtic estatal d'Inés Arrimadas, la portaveu de Ciutadans al Parlament de Catalunya, també ha repercutit en el seu nombre de seguidors: ja supera els 120.000, molt per sobre de les líders de l'oposició valenciana, Isabel Bonig, i balear, Margarita Prohens. A més seguidors, les patinades a les xarxes passen menys desapercebudes: potser per això val la pena de tenir ajuda. ●